

La Veu d'Inca

REDACCIÓ I ADMINISTRACIÓ
Murta, 5.—INCA.

Any III

SETMANARI POPULAR
INCA 7 DE ABRIL DE 1917

Núm. 119

PAGAMENT A LA BASTRETA
Un trimestre Una pesseta

DIVENDRES SANT

LA SANTA CREU

Lo Divendres Sant és especialment el dia de la Santa Creu, perquè en aquest dia adquirí el poder de santificació que té, el poder de transformació; perquè en aquest dia, d'instrument de desesperació, de dolor i de mort, fou convertit en signe d'esperança, de salut i de vida. La maledicció se convertí en benedicció, la ignominia en glòria i la mort en vida. Jesús comunicà a la Creu, el dia del divendres Sant, la seva virtut divina; per això la Iglesia en los divins oficis, per mans del Prelat o del Sacerdot celebrant, la mostra solemnement al poble, dient-li: Veus aquí l'arbre de la Creu d'on penja la salut del món; i els altres ministres sagrats responen; veniu, adorem-la. I tot lo poble se postra de genolls a terra i els cristians desfilen davant de la Creu, i amb gran devoció i humilitat la besen.

† JOSEP, BISBE DE VICH

RESPONSORIS

El vel del temple s'ha esquinsat
i la terra tota ella, ha tremolat.

El Bon Lladre ha clamat des de la creu

¡Senyor, no m'oblíeu,

en ser que al vostre Regne hagüeu entrat!

S'han esberlat les pedres, de neguit:

les fossanes s'han badat,

i amb el seu mateix cos resucitat,

molts sants que hi reposaven n'han eixit.

De tenebres el món es va endolar

mentre a Jesús varen clavar

de peus i mans damunt la creu;

i vers hora de Nona amb forta veu

digué:—¡Senyor! ¿per què m'abandoneu?—

I, decantant la testa va finir.

Jesús exclamà;—¡Pare!— amb un gran crit

—¡en vostres mans rebeu mon esperit—

I, decantat la testa va finir.

JOSEP FORN, PREV. trad.

Del nou llibre «Dijous i Divendres Sant»

LA PASSIÓ DE JESUS

Es la pagina més culminant de l'història de l'Humanitat. Es el seu gran llibre...

Importa idò, obrir-lo en aquets dies memorables, amb gran reculliment del esperit. Importa repassar les daurades fulles d'aquest llibre diví, de la Passió de Jesús, d'aquest poema d'amor el més infinit, el més excels...

I si llegint en la tragedia de la Passió del Senyor—encara que sia barbotejant i tot alguna de les seves pàgines àugustes—ho feim així com cal al cristià: no amb la curiositat de la turba que rodtejava a Jesús, no amb l'indiferència glassada de la soldadesca romana que complia les ordres pretorianes, sinó amb la bona disposició del Deixeble estimat, de la Magdalena o de les altres Maries; ah! llavors, en veritat, deurem de sentir grans emocions davant les escenes sagnantes de La Passió dolorosa de Jesús, i heurem de confessar llavors, amb l'Apostol de les gents, que no hi ha càtedra més eloqüent que la Creu de Cristo, que no hi ha sabiduria més profunda que la del Calvari, ni filosofia més altíssima i sutilíssima que la que s'apren en Jesucrist i *encara més, en Jesucrist Crucificat*. «... nisi Jesum Christum et hunc Crucifixum» (I. Cor. II, 2.)

Era el cap-vespre de Parasceve.

Allà, en la populosa ciutat de Jerusalem, va a consumir-se la tragedia més espantosa.

Sota el cim del Gòlgota han aixecades tres creus; d'elles hi penjen tres homes llastimosament lacerats; en les laterals, dos criminals, dos malfactors;

i en mitg d'ells un homo de faç serena, malgrat el decaïment suprem de ses forces.

¿Qui és aquest homo de caient tan venerable i mansuet? Ah! Es aquell homo diví, és Jesús, que en la seva carrera mortal fong l'admiració de les gents per sa ciencia, per son arrogant aspecte, per sa hermosura sens igual, per sa modestia i afabilitat encantadores.

Acusat de pertorbador pels fariseus envejosos de la seva Persona, ha corregut de tribunal en tribunal i en ell no s'ha pogut trobar culpabilitat alguna; i malgrat això es troba pendent de la Creu, pronta a exhalar el seu darrer sospir... ¡Cosa estupenda!

Es que Jesús s'ha oferit a ser víctima de propiació pels nostres pecats, *perque ha volgut*: «oblatus est quia ipse voluit»; ha volgut carregar-se amb el jou feixuc de totes les iniquitats de la terra (Isaci. LIII.)

Així, al enfront del arbre maleit del Paradís, s'aixecà el signe de nostra Redenció sacrosanta.

El sacrifici de Deu-Homo, llavors quedà ja admirablement complit, i aixecada la Creu Santa, a on en mig de dos delinqüents, clavaren els Judeus, (que no foren més que instruments de Deu,) la grandesa que no's pot narrar de Jesucrist.

¡Oh finesa d'amor incomprendible!

¡Oh legat preciosíssim de Jesús tan amorós de l'humanitat!

J. A. PVRE.

Inca 3-4-17.

Amor i dolor
son dues germanes,
que dalt de la Creu
se son abraçades.

J. Verdagué.

DIVENDRES SANT

L'olor de flors i llorer
encara dura;
i la palma de fasser
ès fresca i pura.

Quant vé lo *Divenres Sant*
d'ullada triste,
qui llegrimetge pel cant
Del Rei Salmista:

L'Altar del Temple endolat
un Crist aixeca,
qui diu: aixi'm te posad
aquell que peca.

I una Verge de Dolor
dreta que plora,
perque son lliri d'Amor
veu que s'esflora.

Les campanes han callad
per una estona,
devant Jesús enclavad
que un mon perdona.

Fins, la llàntia del Altar
qui tot l'any crema,
també sa vol apagar:
son Autor pena.

Llevors surt la processó
trista i callada;
pareix una passió
que s'ha badada.

El nin qui la veu passar,
estorad mira:
Repara'l gran llumenar
que forma tira.

Prou, també, destria'l llit
ont hi descansa
son Jesús tant mal ferid
per crudel llansa.

¡Me mare, perque l'han mort,
tant bó com era?
pregunta'l nin sens conhort;
sa mare resa.

I deixa la processó,
amors sagrades,
del vertader Redentor
fondes petjades.

Mentres, callada la nit
d'aquest *Sant Dia*,
d'un Cor se sent viu cruxid:
del de María.

F POMAR.

PRECIÓS LLEGAT...

El bon Jesús havia passat per demunt la terra fent bé per tot arreu. El miracle i la misericordia floria en les seves mans omnipotentes.

La nit abans de morir es dexà sagramentat per aliment de les nostres ànimes.

En l'hort de Getzamani va esser eclipsada l'alegría del seu esperit.

Després de llarga càrrera de terribles sofriments; d'assots, espines i crucifixió, espirava demunt la creu, sense tenir a on tombar son cap divinal.

Tot e-hu havia donat. Ja no li quedava sang a les venes per vessar per l'homo... i per moments anava acabar la seva Vida santíssima.

Mes encara li quedava una cosa de sa pertinença per fer-ne testament. Era la criatura més perfecta de la naturalesa i de la gràcia. Com era lo que més estimava, esperà la darrera hora per desprender-se d'E'lla.

Dins una mirada de suprema ternura, diu a Sant Joan: **Vet-aquí la teva Mare...** I entrega an els redimits aquella Dona Immaculada que l'havia engendrat dins ses entranyes virginals.

La ditxa dels fills adoptius no pot ser més gran ni més excelsa, de tenir per mare a la mateixa Mare de Deu.

Mes, ja ne quins moments nos fonc donada María Santíssima per Mare nostra? Ah! en moments de suprema angustia per Ella, quan perdia a son Fill dolcíssim, entre'ls dolors d'una mort afrontosa.

La nova Mare nostra, esdivenguda a nosaltres, trista i dolorosa... ¡Ah quin cor no's xapa de pena, devant una dona bella i afligida, pura i ofesa, amorosa i sensa l'Amat del seu amor! Oh! a nosaltres, fills adoptius de la Mare de Deu ens toca fer un esforç d'amor i correspondència filial per aconsolar-la del canvi radical de maternitat.

Acompanyem, doncs, a la Verge dels Dolors en la contemplació de les seves penes, en aquests dies de reculliment espiritual, devant l'arbre de la Creu.

M. DURÁN.

Divendres Sant, 1917.

=====
Cada pena és un graó
de l'escala beneïda,
per on l'ànima afligida
puja a l'altra perfecció.

J. Verdaguer.

LA CEREMONIA DEL LAVATORI DELS PEUS

La Iglesia no pot oblidar avui el gran precepte de la humilitat i caritat que ens deixà el Salvador donant-ne exemple el primer en l'acte de rentar els peus dels deixebles. Pregonament edificada d'aquesta manifestació d'amor, establí la cerimònia del lavatori, per significar, amb la representació de la escena del Cenacle, el compliment de a voluntat i recomanació de Jesús.

El bisbe, o el qui farà el lavatori amb capa magna, acompanyat dels ministres i clergues es presenten a un clos de la iglesia per a la cerimònia, que es practicarà damunt dotze pobres, ordinariament, que són allí presents i signifiquen els dotze apòstols.

El Diaca canta l'Evangeli que recorda el precepte de Jesús, com qui llegeix el testament de la seva voluntat, i el celebrant, traient-se la capa pluvial, es ceneix una tovallola i agenollant-se davant cada hu dels dotze pobres, els renta els peus i els eixuga, i havent-los-els besat, els dóna una almoïna.

Mentre es fa la cerimònia, els clergues comenten i glosen l'acció del celebrant complint el precepte de Jesús, cantant una sèria d'antifones amb versets de salms, que van referint les paraules i accions del Salvador manant i ensenyat aquests humiliaments d'amor. La cerimònia és plena d'emoció dramàtica, que es fa manifesta i poixant en el càntic de *Ubi charitas et amor*, també antifonat, qui és una mutua i càlida exhortació a la caritat fraternal per l'amor de Crist.

Unes darreres pregaries que fa el celebrant amb el chor, acabat el lavatori, demanant al Senyor accepti les nostres bones obres, posen fi a la cerimònia

UN NOU LLIBRE

Devocionari Litúrgic pels feels de la Diòcesis de Mallorca

Aquest devocionari, qui forma un tomet elegant d'unes 200 planes, dona a comprendre l'altíssima importància de l'acte més gran de culte catòlic, o sia, la Santa Missa, l'explica senzillament i ensenya la millor manera d'oïrla.

Amb les sis misses gregorianes qu'inclou, a més de tercià, vespres, completes, himnes eucarístics i fedeum, és un medi poderós per promoure la participació del poble en lo cant de l'Església.

Per això es estat rebut amb mostres de fervent simpatia per part de totes les persones fereses d'informar la seua pietat de l'esperit de l'Església.

Es el llibre necessari per tot cristià conscient.

Es el millor regaló pels catecismes, congregacions i escoles.

"Correo de Mallorca," i "Boletí del Diccionari," saludaren la seua aparició amb un gran elogi i expressaven el desig de que pronte estigui en mans de totes les persones devotes.

El "Boletín Eclesiástico del Obispado," l'anuncià amb aquest títol: "Obra recomendable..."

El Rdm. Sr. Bisbe n'ha regalat un exemplar a tots els qui solen prendre part en el cant del poble a la Seu.

Les oracions que dú pels actes d'ofertament d'obres del matí i oració del vespre i per la confessió i la comunió, són totes tretes dels llibres de l'Església.

En aquesta Administració en tenim existència per la venda publica.

En rústica 0'65; i en tela una pesseta.

PASCO FLORIDA

¡VICTORIA!

Diem que una taronja és rodona i no fem cas d'aquells petits grops que té damunt la pell, perquè totjust se veuen i totjust se palpen.

Amb la mateixa exactitud podem dir que nostra vida és una vida de penes; i no tenim por que esmentar les poques alegries i plaers que disfrutem, que amb prou feines mereixen eix nom pel poc que duren i per l'amargor que deixen.

Amb tot i això, havem nascut per ser feliços, i tenim aquesta creença tan fermament grabada al cor, que aquí i allí busquem la felicitat, segurs de que un dia o altre la podem trobar.

Efectivament, per entre mig totes les nostres penes s'hi escampa un bàlsem que les endolça; és el bàlsem de la esperança. Esperem que'l dolor no és nostre destí; esperem que al dolor l'havem de vèncer; esperem que som fets per ser feliços, i no'ns aconsolem amb menys que amb una felicitat sense terme de duració, integral i completa que sadolli totes nostres aptituds.

Tenim el sentiment de que estem en eix món en estat de guerra, i tenim el presentiment que aquesta guerra té d'acabar amb una esclatant victòria.

Més encara: formem al mig d'un cos d'exèrcit en batalla i sentim ja els crits de joia i de victòria de les evançades. Alegrem-nos, doncs, que la victòria és certa i la victòria és nostra. Nostre capdill, Jesús, porta ja els honors del triomf i està sentat a la dreta del Pare, i en Ell i per Ell havem de triomfar tots, tots plegats, cada un de nosaltres en particular, ja que la victòria és integral; això és, col·lectiva i individual ensems.

Jesús fou el gran Capità que vingué a prendre part en la batalla per assegurar-nos el triomf i va ensenyar-nos la manera d'obtenir-lo patint i lluitant fins a la mort.

Al tercer dia de mort va resucitar.

El gra de blat desapareix dins la terra, se descompon, perd sa vida, i damunt ell sorgeix la canya i la espiga. Resucita.

Els raïms són portats al cup, són trepitjats i fermenten, i d'ells ne surt el vi delitós. Resuciten.

Els arbres són podats i castigats a l'hivern, i a l'arribar la primavera broten per donar noves fulles, nous fruits. Resuciten.

Del dolor també ha de sorgir nostra glòria. Vindrà la mort, i ens separarà de la terra; mes la mort no és una cosa trista, és el primer esglaió de la nostra resurrecció.

En Jesús vivim, ens movem i som. Com Ell sofrí, nosaltres sofrim també; com Ell morí, nosaltres morim també; mes, ¡al·leluia! ¡victòria! com ell resucita, nosaltres resucitarem també.

La bandera sota la qual lluitem té dues bandes: a l'una hi ha Jesús crucificat, mes a l'altra hi ha Jesús resucitat.

Nostre Capdill triomfant és ja gloriós, i no

pas tot sol, sinó amb tots sos servidors de l'Antic i Nou Testament que en Ell moriren i per Ell triomfaren; aquestes són les avançades que llencen ja crits de joia. Companys: això és joc de poques taules, uns dies més de lluitar i el pervindre de felicitat és nostre. L'univers és nostre; el Cel és nostre, Jesús és nostre, Déu és nostre.

Amunt els cors; amunt, minyons.

JAUME RAVENTÓS.

(Proses de bon seny)

=====

HORA FOSCANT

El camí de la masia
és, cap al tard, o Jesús,
ple de vostra companyia
com el camí d'Emmaús.

Me plau el camí desert
tan dolç a mon peu a l'hora
que tomba el jorn; i m'hi perd
per sentir-vos-hi a ma vora.

Tenc l'ànima tremolosa
de sentir ben prop de mi
la blancura remorosa
d'una túnica de lli...

Ah! Són vós, misteriós,
qui feis la mateixa via
hora-foscant; sí, són vós
qui m'heu dit: La pau hi sia!

I ha devallat del cel blau,
pur i fencat com una urna,
l'abundància de la pau
damunt la calma nocturna.

O mon company pelegrí
Per la suau companyia
del solitari camí,
quin guardó us demanaria?

Revalau-me l'amagat
sentit de les Escriptures
i la secreta bondat
de totes les criatures

Feis mon cor dintre mon pit
ardent de tan suau flama
que es fongui seguit, seguit,
com un vital timiama.

Posau en ma boca un cant,
i el cant amb el cor concordí
i sia tot jo vibrant
i sant com un decacordi...

Fumareja la masia:
hi ha dintre foc i amor,
si és ple de claror el dia,
l'ombra és plena de temor.

O Jesús, o Deu—Paraula,
ja no passeu mes enllà:
Sentau-vos en nostra taula
i partiu el nostre pa!

Llorens RIBER

Mallorquines

SA MARJAL

L'últim número de «Sa Marjal», revista que surt a Sa Pobla, publica una poesia d'en Zorrilla (a. c. s.) i, al final, la redacció hi posa aquesta advertència: *Publicamos esta bellísima poesía, tan bella como poco conocida, para honrar el nacimiento del famoso poeta ante quien no pasan de poetastros (sic) los autores más celebrados de hoy día.*

Amiga «Sa Marjal»: teniu la bondat de allargar-nos el bras i veurem com estau de febre? Ens sembla que vos han entrat tercianes d'aquelles més maleites!

Comprenem que sentiguen per les poesies d'en Zorrilla una admiració tal que vos fassi delirar; pero no porem comprendre, per més que'ns hi empenyem, que'n vostre deliri tracteu de «poetastros los autores más celebrados de hoy día.»

Teniu en comte que Mallorca té un Costa i un Joan Alcover que no tenen que envejar-li ni això en quant a poesia. I an aquets senyors no és capaç ningú que tengui un poc de seny, per poc que'n tengui, de tractar-los, com feis vos de «poetastros» I treim aquets, que son ben coneguts, per no defensar-ne d'altres de fora casa, que volen, més amunt, si voleu, que no volava el difunt Zorrilla.

Com no voleu que sia «poco conocida» pels mallorquins la poesia que publicau, sent d'un poeta foraster, si vos comensau per dir *poetastros* an els poetes mes *renombrados* de nostra Illa, demostrant no haver vist de quatre llogos enfora ses poesies, que fulguren ja dins les regions lluminoses de l'immortalitat?

REBIR LO NYIC.

Noves d'Inca

La Redacció de La Veu d'Inca dona a sos amics i subscriptors ses bones festes, desitjant que sien plenes d'alegria i de gaubança.

Nostros amics rebràn encaixada dins la Veu una circular d'aquesta direcció i ens farien un bon servici, els qui sentissin amor per la nostra causa, si feien assantar an el Bolletí de subscripció qualche amic o conegut, per així porer seguir publicant el setmanari inquer.

Una volta omplit el Bolletí deven tornar-lo a nostra Administració.

D. Francesc Castañer, mos participa que ha trasladades les oficines de la banca que representa i de la administració de D. Lloaixim Gelabert, an el carrer del Born a on té son domicili de familia.

La Caxa Rural del Círcol d'Obrers Catòlics, també mos participa que la Junta de Administració amb la vènia de la d'Inspecció, ha acordat pagar les imposicions an el 4 per cent.

L'aplicat estudiant de Medicina N'Antoni Grau Pujol, fill del distingit Farmacèutic d'aquesta localitat del mateix nom, ha obtingut després de brillants oposicions, plaça d'alumne intern en el Hospital Clinic de Barcelona.

Tot li sigui enhorabona.

Després de penoses malalties que li han durat dotze anys, ha baixada a la tomba sa Madona, Paula Beltrán, de ca'n Garreta, casada Alaró en l'Amo de sa casa d'Amunt.

Aquesta bona Madona era un model de paciència i resignació i amabilidad, que tenia encantats a tots els qui la rodetjaven.

Que Deu nostre Senyor, la tenga en la glòria i don consol a sa angustiada família.

Aquesta setmana, ha mort, també, l'amón Pau Ferrer de s'Hostal, emparentat amb els preveres Pujadas, de ca'n Lau.

Rèbia sa Madona viuda, Catalina Pujades, nostro afectuós condol i descansi en la regió dels juts l'ànima del difunt.

A pesar de la molta neu de la montanya i dels dies tant freds que ha fets dençà que hem entrat en la primavera, sembla que la mel'la en sa majoria de termes no han tengut res de nou, i els amel'lons ja són bastant grossets. El ventet que sempre ha fet i les nits embuiades han aturat aquelles gelades salabroses tant temudes per nostros pagesos.

Contra lo que s'esperava se presentaren, dimecres, a nostro mercat molt de bestia de llana; però que així-mateix el sabien vendre de 45 a 50 cèntims la tersa...

Per paga el xof és sa bulla dels infants i els pares ¿que han de fer? cop de bossa no és mortal i allà van cinc duros per una cordeta que tanga un menet menut, menut.

En la suntuosidat acostumada es celebren a nostres Esglésies les funcions de Setmana Santa. Les Cases-santes estan de bo a millor, essent molt visitades pels feels.

El diumenge de Ram, a la parroquia, es cantà la *passió* amb la tonada de cant plà en que ha ordenat que es cantàs la Direcció de la Liturgia romana. Fonc cantada per Mn. Tomás Mora, Mn. Ginart, predicador de la corema i Mn. Josep Aguiló.

També hem sentit patètics cants polifònics en les funcions de Sant Francesc cantats per l'Escolania seràfica.

Dia 25 de Mars, la Congregació Mariana de fadrins, en la capella dels Germans de les Escoles cristianes feren actes de rogatives per la Pau de les nacions en guerra i feren una colecta per assistir a pobles necessitats.

Amb motiu d'esser la primera vegada que s'esposà al Santíssim en aquella capella l'acte revestí gran solemnitat i se adornà l'altar com una copeta d'or.

El Sr. ecònom hi fe un sermonet; i va esser molt significatiu que un centenar de joves diguessen les oracions de la pau en gran fervor d'esperit.

Dia 25 de mars es celebrà, a nostra Parroquia, un ofici funeral que presidi el Coronell d'aquesta plassa D. Rafael Romero, per l'ànima d'un nabot seu que és estat traïdorament assassinat en Melilla, D. Enric Moreno Bonet, primer Tinent de la Policia indígena.

Acompanyam al Sr. Romero i a la seva Senyora, amb el sentiment per la pèrdua del seu nebot; molt més malaguanyat i de planyer per les circumstàncies que rodetjaven la seva mort.

MERCAT D'INCA

Preus que retgiren a nostro mercat

Bessó	a	75'00	el quintá
Blat	a	25'00	la cortera
Xexa	a	25'50	id.
Sivada	a	12'00	id.
IJ. forastera	a	11'50	id.
Ordi	a	15'00	id.
id. foraster	a	14'50	id.
Faves pera cuinar	a	29'00	id.
id. ordinarias	a	23'00	id.
id. per bestia	a	22'50	id.
Blat de les Indies	a	27'00	id.
Monjetes de confit	a	45'00	id.
Id. Blanques	a	44'00	id.
Siurons	a	34'00	id.
Fasols	a	00'00	id.
Garroves	a	07'50	el quintá

PA'N-CARITAT

FESTA DEL PA'N-CARITAT DEDICADA A N.^a S.^a DE LOURDES EN L'ORATORI DE SANTA MAGDALENA DE INCA, DIA 15, DIUMENGE DE L'ÀNGEL.

A les 8 Missa resada en l'Oratori a on podran combregar les persones que hu demanin.

A les 10, ofici major, amb Nostr'Amo patent i sermó per Mn. Josep Aguiló, a honra de N.^a S.^a de Lourdes, en acció de gràcies pels beneficis rebuts d'aquesta celestial Senyora, i molt particularment, per un marevellós favor dispensat a una familia piedosa.

A les 2, després de dinar, l'Escolania Franciscana amb els elements del Circol catòlic, cantarà les millors cançons del seu repertori.

A les 4, després de resat el Sant Rosari, processó per l'hermosa i pintoresca volta del Santuari, duguent amb tebaracle la figura de la Verge Immaculada, i cantant l'*Ave-Maria* de Lourdes.

Acaba la processó, bendició amb el Santíssim, i finalment, es farà l'adoració de N.^a S.^a de Lourdes i de Santa Magdalena.

ADVERTENCIES

Per major comoditat dels romeus, e-hi haurà un servici de carruatges, desde la plassa del bestia fins a la primera costa. (Garrover de Son Beltrán).

En les dependències del Santuari, e-hi haurà una cel'la destinada a guardar els comestibles o paneres dels pa'n-caritistes

Ademés, pels qui no vulguin pujar-hi menjua

e-hi haurà establert un servici de Fonda a càrreg de la popular i acreditada cuinera, medó Catalina de ca'n Xà, baix el següent menu:

1.º Arròs a la paella, dos plats forts de caru i pollastre, dolsos, pa, fruita, vi i cafè: 3 ptes.

2.º Arròs a la paella, un plat fort, pa, fruita i vi: 2 ptes.

3.º Una racció abundant d'arròs amb carn, a 35 cèntims. Si no hi ha lloc, per aquets ultims no tendran dret a la taula (En pa'n-caritats les taules-pedres són més sanitoses).

Les persones que es vulguin aprofitar de la fonda tendran que avisar abans del diumenge de la festa.

LLIBRES de TEMPORADA de Corema

VENALS A LA LLIBRERIA DE CA'N DURÁN.

LA PASSIÓ DE N. S. JESUCRIST segons els quatre evangelistes.— Traducció catalana de Mossèn Llorenç Riber Pvre.—Il·lustrada amb quaranta gravats reproducció dels millors quadres antics i moderns i plans i reconstruccions etc. etc.—En rústica 40 cèntims i encuadernat en tela una pesseta.

VIDA DE SANT JOSEP Espòs de la Verge Maria—Lectures per a les famílies cristianes.—traducció directa del original italià per Mossèn Llorenç Riber, il·lustrat en preciosos gravats.—En rústica una pesseta, en tela dues.

Jesucristo y la Magdalena per M. Cambón, en rústica ptes 3'50.

El gran día se aproxima o cartas sobre la Primera comunión per Mons J. Gaume Protonotari apostòlic, traduït del francès per R. P. A. C.—1'25 ptes encuadernat.

Meditaciones sobre la vida de Nuestro Senyor Jesucrist pel R. P. M. Meschler, S. J. versió directa del Alemà per D. A. Pont i Llodrà Pvre.—Tres toms escuradament encuadernats.

Segunda Anthologia vocalis (Litúrgica) 122 cantiga sacra tribus vocibus Aequalibus ex auctoribus antiquis ac modernis. Una pesseta.

MÁQUINAS DE ESCRIBIR „FOX“

Escritura visible, tecló de retroceso, cinta bicolor y esparcador patentado.

Indiscutible es la máquina de escribir más completa, más sólida, más agradable para el trabajo y la que reúne más ventajas que todas las demás.

Cintas para todas las marcas de máquinas de escribir.

Tampones para máquinas Yost y toda clase de accesorios.

VIUDA DE JOSE F. CASTELLA Plaza del Mercado, 17--INCA.